

Wykład 2

Metoda ceny nabycia
(metoda kosztu- cost
method)

Metoda ceny nabycia (metoda kosztu) - podstawowa metoda wyceny inwestycji finansowych

W sytuacji gdy spółka inwestująca nie jest w stanie posiadać znaczącego wpływu na politykę i działalność jednostki, w której zostały ulokowane lokaty (posiada mniej niż 20% akcji z prawem głosu wyemitowanych przez spółkę), powinna zostać zastosowana metoda ceny nabycia (kosztu) do rozliczania posiadanych udziałów/ akcji .

Metoda kosztowa może mieć zastosowanie tam, gdzie spółka dokonuje zakupu lokat kapitałowych jedynie z myślą o ulokowaniu wolnych środków pieniężnych, bez chęci przejęcia spółki, w której akcje nabywa, czy sprawowania kontroli nad nią.

Różnica między kosztem nabycia (udziału) akcji a ceną uzyskaną ze sprzedaży (udziału) akcji uznawana jest jako dochód lub strata na zbyciu (udziału) akcji poprzez odpowiednie odniesienie różnicy jako kosztu finansowego lub przychodu finansowego.

Metoda **ceny nabycia** (**metoda kosztu cost method**).

Jako **podstawowa metoda wyceny inwestycji finansowych** zakłada rejestrowanie nabytej lokaty lub innego składnika po koszcie historycznym, czyli na poziomie ceny nabycia. Metoda ceny nabycia może też wystąpić w wersji: „**przeceny**” , lub metody **niższy koszt niż cena rynkowa - LCM** .

Nabycie akcji (udziałów) powinno być ewidencjonowane po koszcie (cenie nabycia), włączając w to należne opłaty giełdowe, wynagrodzenie dla maklera i inne towarzyszące mu nakłady.

Dywidendy natomiast, w postaci środków pieniężnych lub transferu innych materialnych aktywów, powinny być ewidencjonowane jako zysk w chwili deklaracji wypłat dywidend przez spółkę, po wcześniejszym uzyskaniu uprawnień do otrzymywania dywidend z tytułu odkupionych akcji.

Wycena wartości inwestycji

- Sposób wyceny posiadanych inwestycji zależy najczęściej od kwestii, czy podmiot ma obowiązek badania bilansu.
- Jeśli należy do podmiotów, które - na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości - muszą poddawać swoje sprawozdania badaniu przez biegłego rewidenta, to do wyceny aktywów finansowych stosuje przepisy Rozporządzenia Ministra Finansów z 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 277).
- W takiej sytuacji przedsiębiorstwo wprowadza aktywa finansowe do swoich ksiąg rachunkowych na dzień ich zakupu w cenie nabycia.
- Cena nabycia to wartość godziwa poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych. Przy ustalaniu wartości godziwej na ten dzień należy uwzględnić koszty, jakie towarzyszyły tej transakcji.

Zgodnie z § 15 rozporządzenia, za **wiarygodną uznaje się wartość godziwą ustaloną w szczególności drogą:**

- wyceny instrumentu finansowego po cenie ustalonej w aktywnym obrocie regulowanym, zaś informacje o tej cenie są ogólnie dostępne,
- oszacowania dłużnych instrumentów finansowych przez wyspecjalizowaną, niezależną jednostkę świadczącą tego rodzaju usługi, przy czym możliwe jest rzetelne oszacowanie przepływów pieniężnych związanych z tymi instrumentami,
- zastosowania właściwego modelu wyceny instrumentu finansowego, a wprowadzone do tego modelu dane wejściowe pochodzą z aktywnego obrotu regulowanego,
- oszacowania ceny instrumentu finansowego, dla którego nie istnieje aktywny obrót regulowany, na podstawie publicznie ogłoszonej, notowanej w aktywnym obrocie regulowanym ceny nieróżniącego się istotnie, podobnego instrumentu finansowego, albo cen składników złożonego instrumentu finansowego,
- oszacowania ceny instrumentu finansowego za pomocą metod estymacji powszechnie uznanych za poprawne.

Na dzień bilansowy aktywa finansowe wycenia się w wiarygodnie ustalonej wartości godziwej bez pomniejszania jej o koszty transakcji, jakie poniosłaby jednostka zbywając te aktywa lub wyłączając je z ksiąg rachunkowych z innych przyczyn, chyba że wysokość tych kosztów byłaby znacząca.

W większości przypadków koszty transakcji stanowić będą koszty finansowe danej jednostki.

Odpisy aktualizacyjne:

- W sytuacji zmiany ceny rynkowej posiadanej inwestycji można przeszacować jej wartość do aktualnie obowiązującej na rynku, np. giełdzie.
- **Skutki przeszacowania zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów finansowych okresu sprawozdawczego, w którym dokonano tego przeszacowania.**
- Skutki przeszacowania można także odnieść na kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny, jeżeli inwestycja, której to przeszacowanie dotyczy, wyceniana jest w wartości godziwej.

Przy tej metodzie zakłada się, że:

jednostki **A** i **B** stanowią odrębne podmioty gospodarcze, niezależne ekonomicznie i prawnie.

Żadne operacje jednostki **B** nie są ujmowane w księgach jednostki **A**.

Jednostka **A** nabywająca udziały w jednostce **B** księguje zyski dopiero po ich otrzymaniu (lub zadeklarowaniu) od jednostki **B**.

Operacja gospodarcza	Kwota	Winien (Dt)	Ma (Ct)
Zakup akcji spółki B 18%	40 000	Aktywa finansowe	Środki pieniężne
B wykazała okresowy zysk w wysokości 12 000		Nie księguje się	
B zadeklarowała dywidendę w wysokości 6000 (6 000 x 18%)= 1080	1080	Należności	Przychody finansowe
B wypłaciła dywidendę *	874,80 205,20	Środki pieniężne Podatek dochodowy	Należności Należności

Inwestor otrzyma kwotę niższą niż wartość brutto należnej dywidendy;
W Polsce podatek od dywidend potrąca spółka wypłacająca i wynosi 19%,
czyli prawidłowo inwestor otrzyma 1080 – 19% czyli 874,80.

Metoda LCM – służy do wyceny inwestycji w aktywa finansowe **krótkoterminowe** bądź po cenie nabycia, bądź w wartości rynkowej w zależności od tego, która jest z nich niższa, jednak z zachowaniem zasady ostrożnej wyceny.

Metoda ceny nabycia (ang. Cost method) polega zatem na wycenie posiadanych akcji w bilansie spółki inwestującej zgodnie z zasadą **niższy koszt zakupu lub wartość rynkowa**, lecz w przypadku inwestycji w aktywa finansowe krótkoterminowe „nie wyżej niż cena zakupu” (nabycia).

Na koniec każdego roku obrotowego wartość posiadanych lokat kapitałowych krótkoterminowych zostaje wyceniona według niższej wartości: bądź to kosztu nabycia, bądź wartości rynkowej.

W sytuacji, gdy na koniec roku obrotowego wartość rynkowa lokaty jest niższa od kosztu nabycia akcji to do bilansu wprowadza się wartość rynkową a różnica obciąża koszty finansowe. Skutki wzrostu wartości lokaty można zaliczać do przychodów finansowych ale tylko do wysokości wcześniej odpisanych z tego tytułu kosztów finansowych.

Przeszacowanie inwestycji do innej kategorii aktywów jednostki

Kierownik jednostki może podjąć decyzję o przekwalifikowaniu inwestycji krótkoterminowych do inwestycji długoterminowych. Ma to miejsce np. gdy zarząd firmy zmieni decyzję co do przeznaczenia danej inwestycji i uzna, że warto np. akcje spółki trzymać dłużej, ponieważ będzie to lepsze rozwiązanie. **Na dzień przekwalifikowania swoje inwestycje krótkoterminowe przedsiębiorstwo wycenia:**

- w wartości księgowej albo cenie nabycia, w zależności od tego, która z nich jest niższa - jeżeli inwestycja krótkoterminowa wyceniana była w wartości rynkowej lub cenie nabycia, zależnie od tego, która z nich jest niższa, lub
- według wartości księgowej - jeżeli inwestycja krótkoterminowa wyceniana była w wartości rynkowej.

Jeśli inwestycje krótkoterminowe wyceniane były w wartości rynkowej, to pomimo ich przekwalifikowania do inwestycji długoterminowych, nie następuje zmiana wyceny, nadal są one wyceniane jak dotychczas.

Zastosowanie metody LCM

Jednostka **K** będąca inwestorem nabyła w danym roku obrotowym następujące akcje, które zostały zakwalifikowane do lokat krótkoterminowych (inwestycje krótkoterminowe)

Emitent	A	B	Razem
Cena nabycia	20 000	19 000	39 000

Ze sprawozdania finansowego poszczególnych jednostek, w których Inwestor **K** posiada swój udział, wynika, że wygospodarowany zysk netto wynosi odpowiednio:

Jednostka (emitent)	A	B
Zysk netto	14 000	22 000

Inwestor K otrzymał deklarację o należnych dywidendach:

Emitent	A	B	Razem
Dywidenda	1 400	2 100	3 500

Zgodnie z metodą kosztu (ceny nabycia) jednostka **K** na koniec roku w swoich księgach rachunkowych odnotowuje jedynie przychód finansowy z tytułu otrzymanych dywidend.

	Dt	Ct
Należności finansowe	3 500	
Przychody finansowe		3 500

Powyższy fakt nie ma wpływu na wartość akcji (udziałów) A, B; w księgach jednostki K, które nadal wykazuje się w cenie nabycia po koszcie historycznym, czyli nie ma wpływu na wycenę aktywów finansowych krótkoterminowych.

Środki pieniężne z tytułu dywidendy jednostka otrzyma po naliczeniu zryczałtowanego podatku dochodowego. (19% z kwoty 3500) =665. Otrzymana kwota dywidendy netto to 2835; którą można zapisać:

	Dt	Ct
Należności finansowe		3 500
Środki pieniężne	2835	
Podatek dochodowy	665	

Metoda „niższa cena nabycia lub cena rynkowa” (wycena w pierwszym okresie bilansowym po nabyciu lokaty)

Jednostka gospodarcza K posiada nabyte w tym roku następujące akcje, które zostały zakwalifikowane do inwestycji krótkoterminowych:

Emitent	A	B	Razem
Cena nabycia	20 000	19 000	39 000
Cena rynkowa	16 800	19 000	35 800

W związku z przeprowadzeniem wyceny lokaty należy porównać wartość rynkową nabytych inwestycji w aktywa finansowe krótkoterminowe z ich ceną nabycia.

W sytuacji gdy wartość rynkowa tych inwestycji finansowych jest wyższa od ich ceny nabycia, nie przeprowadza się żadnych korekt (zasada ostrożności).

W przeciwnym wypadku korekty ceny historycznej są niezbędne.

W tym przypadku gdy w jednostce K, cena rynkowa posiadanych przez nią akcji wynosi 35800 i jest niższa od ceny nabycia o 3 200 (39 000 – 35 800), niezbędne jest przeprowadzenie korekty wartości aktywów krótkoterminowych. W związku z tym należy zapisać:

	Dt	Ct
Koszty finansowe	3 200	
Krótkoterminowe aktywa finansowe (odpisy aktualizujące KAF)		3 200

Metoda „niższa cena nabycia lub cena rynkowa” (wycena w następnych okresach bilansowych po nabyciu aktywów finansowych).

W następnym okresie bilansowym jednostka K posiada nabyte w tym roku następujące akcje, które zostały zakwalifikowane do aktywów finansowych krótkoterminowych:

Emitent	A	B	Razem
Cena nabycia	20 000	19 000	39 000
Cena rynkowa	18 800	19 000	37 800

Aktualnie zatem korekta łącznej wartości inwestycji krótkoterminowych wynosi: $39\ 000 - 37\ 800 = 1\ 200$ i powinna ona spowodować taką zmianę wartości księgowej tych aktywów finansowych.

Fakt ten wymaga globalnej korekty odpisów aktualizacyjnych przeprowadzonych w związku z ostatnią wyceną bilansową w wysokości 3 200, do prawidłowej wartości odpisu aktualizującego, zatem przeprowadzona korekta powinna wynosić 2 000.

Nawiązując do poprzedniego przykładu, w którym odpis aktualizujący został zapisany w koszty finansowe, zgodnie z prawem polskim należy w księgach rachunkowych zarejestrować następujące księgowanie:

	Dt	Ct
Krótkoterminowe aktywa finansowe	2 000	
Przychody finansowe		2 000

Gdy jednostka w planie kont uwzględnia konto korygujące „Odpisy aktualizujące krótkoterminowe aktywa finansowe”, powyższą operację należy ująć w następujący sposób :

	Dt	Ct
Odpisy aktualizujące krótkoterminowe aktywa finansowe	2 000	
Przychody finansowe		2 000

Wartość końcowa lokat krótkoterminowych (bilansowa) w jednostce K wynosi:

Aktywa finansowe krótkoterminowe (cena nabycia)	39 000
Odpisy aktualizujące krótkoterminowe aktywa finansowe	<u>-1 200</u>
Aktywa finansowe krótkoterminowe (wartość bilansowa)	37 800

Metoda „przeceny” dotyczy inwestycji finansowych **długoterminowych** i polega na **korygowaniu historycznej ceny nabycia tych lokat** in plus lub in minus, zgodnie z długoterminowym trendem – odpowiednio uwzględniającym wzrost lub spadek zmian wartości rynkowej tych lokat.

W prawie polskim uwzględniono korektę ceny nabycia o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości lub przeszacowanie wartości lokaty długoterminowej do wyższej wartości rynkowej (godziwej).

Metoda przeceny

Jednostka A będąca inwestorem posiada akcje B, które zostały zakwalifikowane do długoterminowych aktywów finansowych w cenie nabycia 30 000.

W dłuższym okresie inwestor obserwuje spadek wartości rynkowej tych akcji, w związku z tym oszacował aktualną wartości bilansową w wysokości 27 000, co znalazło swoje odzwierciedlenie w następującym zapisie księgowym:

Dt	Ct
Koszty finansowe	3 000
Odpisy aktualizujące długoterminowe aktywa finansowe	3 000

Po tym zapisie wartość bilansowa inwestycji finansowej długoterminowej jest o 3 000 niższa od ceny nabycia (30 000 - 3000) i wynosi 27 000, czyli osiągnęła poziom ceny rynkowej posiadanych akcji.

W przypadku wzrostu wartości inwestycji w aktywa finansowe długoterminowe, w następnym okresie bilansowym do wysokości nie wyższej niż ostatnio odpisana korekta w koszty finansowe.

Nawiązując do przykładu, w którym odpis z tytułu trwałej utraty wartości lokaty długoterminowej zapisano w ciężar kosztów finansowych kwotę 3000, to w kolejnym okresie wyceny, w przypadku wzrostu jej wartości należy ten fakt ująć, do kwoty nie wyższej niż 3000 jako przychody finansowe.

A zatem Inwestor powinien odnotować:

	Dt	Ct
odpisy aktualizujące		
długoterminowe aktywa finansowe	3000	
przychody finansowe		3000

A zatem: jeżeli przy pierwszej wycenie bilansowej danego długoterminowego aktywu finansowego nastąpił spadek wartości księgowej, to różnica z przeszacowania w wyniku trwałej utraty wartości aktywu finansowego obciąża **koszty finansowe**.

Kolejna wycena, jeżeli związana jest z podwyższeniem wartości składnika długoterminowych aktywów finansowych zostaje odniesiona na **przychody finansowe**, jednak do wysokości **nie wyższej niż wcześniej** przeprowadzona obniżka obciążająca koszty finansowe.

Jeżeli nastąpi wzrost wartości lokaty powyżej ceny nabycia, różnica odnoszona jest na **kapitał z aktualizacji wyceny**.

Podobnie jak można przekwalifikować inwestycje krótkoterminowe w długoterminowe to można też długoterminowe w krótkoterminowe.

W takiej sytuacji wycena jest taka sama jak przy przekwalifikowaniu inwestycji krótko- do długoterminowych z zastrzeżeniem, że jeśli przekwalifikowana inwestycja długoterminowa była uprzednio przeszacowana, a skutki przeszacowania zostały ujęte w kapitale (funduszu) z aktualizacji wyceny, to nierozliczoną na dzień przekwalifikowania nadwyżkę z tytułu przeszacowania inwestycji długoterminowej należy zaliczyć do kosztów lub przychodów finansowych.

Dywidenda

- Prawo do dywidendy przysługuje akcjonariuszom, na rachunkach których w dniu dywidendy zapisane będą akcje na okaziciela, lub którzy w dniu dywidendy posiadać będą akcje imienne.
- Dzień dywidendy i termin wypłaty dywidendy określany jest w uchwale Walnego Zgromadzenia o wypłacie dywidendy.

Rachunek zysków i strat odzwierciedla przychód z inwestycji w aktywa finansowe tylko do wysokości otrzymanej dywidendy w wyniku podziału zysku netto osiągniętego po dacie dokonania lokaty w przedsiębiorstwie, w którym dokonano lokaty.

Już w momencie deklaracji wypłat dywidendy ich wartość zwiększa przychody finansowe, niezależnie od tego, czy przyszła wypłata zostanie dokonana w postaci środków pieniężnych, czy innych rzeczowych aktywów.

Kwoty otrzymane z tytułu podziału zysku nie stanowiące wypłat z tytułu należnej dywidendy, traktowane są jako zwrot (odzyskanie inwestycji) i powodują zmniejszenie kosztu lokaty (ceny nabycia inwestycji).

Przykład

- Na przykładzie dywidendy wypłacanej przez GPW w 2015 roku:
- Uprawnionymi do dywidendy są osoby, które były akcjonariuszami na dzień 15 lipca 2015 r. (dzień dywidendy).
- Termin wypłaty dywidendy ustalono na dzień 4 sierpnia 2015 r. Ze względu na dwudniowy (T+2) cykl rozliczeniowy transakcji akcjami, ostatnim dniem, w którym zakup akcji GPW zapewnia otrzymanie dywidendy, jest 13 lipca.
- Transakcja z 13 lipca zostanie rozliczona w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych 15 lipca i w tym dniu inwestor stanie się formalnym właścicielem akcji, jak również otrzyma prawo do dywidendy.
- Inwestor mógł teoretycznie sprzedać akcje już 14 lipca nie tracąc prawa do dywidendy, ponieważ formalnie przestałby być ich właścicielem dopiero 16 lipca.
- Na dzień 15 lipca byłby ciągle właścicielem akcji GPW i zostałaby mu wypłacona dywidenda w wysokości 2,40 zł na akcję w dniu 4 sierpnia 2015 r. (termin wypłaty dywidendy).

Opodatkowanie dywidend

- Dochody z dywidendy (art. 7b ust. 1 pkt 1) ustawy o CIT stanowią przychody z zysków kapitałowych.
- Płatnikiem podatku jest wypłacająca Spółka czyli podmiot otrzymujący dywidendę otrzymuje kwotę netto (pomniejszoną o kwotę podatku).
- Otrzymujący dywidendę wykazuje dochód w zeznaniu rocznym.
- Podatek od dywidendy ma charakter zryczałtowany (nie nalicza się kosztów uzyskania przychodu).
- Stawka podatku od dywidendy wynosi 19%.
- Jeśli otrzymującym dywidendę jest osoba prawna wówczas na płatniku ciąży obowiązek przekazania do organu podatkowego właściwego dla siedziby podatnika deklaracji CIT – 6R. Płatnik powinien to zrobić do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Zwolnienie z podatku od dywidendy

Dochody z dywidendy są zwolnione z opodatkowania przy łącznym spełnieniu 4 warunków (art. 22.ust4 uCIT):

1. Wypłacającym dywidendę oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest spółka mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
2. Uzyskującym dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, mających siedzibę lub zarząd na terytorium RP jest spółka podlegająca w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia,
3. Spółka otrzymująca dywidendę, posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki wypłacającej dywidendę (w przypadku Szwajcarii próg ten wynosi 25%),
4. Spółka, otrzymująca dywidendę, nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na źródło ich osiągnięcia.

Ponadto:

Aby skorzystać ze zwolnienia, podmiot uprawniony do otrzymania dywidendy musi być posiadaczem udziałów w wysokości wskazanej w pkt 3 przez okres minimum 2 lat (warunek ten może być spełniony również po wypłacie dywidendy).

Oprócz spełnienia powyższych warunków, należy posiadać oświadczenie podatnika otrzymującego dywidendę o spełnianiu warunków zwolnienia.

Ustawodawca dodatkowo przewidział mechanizm zabezpieczający przez skorzystaniem z powyższego zwolnienia w przypadku działań sztucznych, które nie posiadają uzasadnienia ekonomicznego.

Nowe przepisy:

Od 1 lipca 2020 obowiązują zmienione zasady opodatkowania dywidendy w sytuacji, gdy jej wartość wypłacana w skali roku na rzecz jednego podmiotu jest wyższa niż 2 000 000 zł.

W takim przypadku płatnik niezależnie od spełniania warunków zwolnienia lub odmiennych zasad opodatkowania wskazanych w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, potrąca podatek w podstawowej wysokości od kwoty powyżej 2 000 000 zł.

Podatnik ma prawo ubiegania się o zwrot różnicy pomiędzy kwotą pobraną a kwotą należną.

Przepis ten ma na celu zastąpienie kontroli następczej, kontrolą uprzednią. W celu odzyskania nadpłaty podatnik musi złożyć elektronicznie wniosek o zwrot podatku WH-WCZ (w zakresie CIT) albo WH-WPZ (w zakresie PIT).

Wniosek o zwrot i dokumentacja

Wniosek powinien zostać uzupełniony o:

- Certyfikat rezydencji podatnika,
- Dokumentację dotyczącą przelewów bankowych lub inne dokumenty wskazujące na sposób rozliczenia lub przekazania należności, z którymi wiązała się zapłata podatku,
- Dokumentację dotyczącą zobowiązania do wypłaty należności,
- Oświadczenia podatnika dotyczące spełnienia poszczególnych warunków zwolnienia,
- Oświadczenie podatnika, że w odniesieniu do czynności, w związku z którą składany jest wniosek o zwrot podatku, podatnik jest podmiotem, na którym ciąży obowiązek podatkowy, a także, oświadczenie podatnika, że spółka albo zagraniczny zakład jest rzeczywistym właścicielem należności,
- Oświadczenie podatnika, że prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju siedziby podatnika dla celów podatkowych, z którą wiąże się uzyskany przychód,
- Uzasadnienie podatnika, że spełnione są warunki będące przedmiotem oświadczeń wskazanych w dwóch powyższych podpunktach,
- Dokumentację wskazującą na ustalenia umowne, z powodu których płatnik wpłacił podatek z własnych środków i poniósł ciężar ekonomiczny tego podatku (w przypadku gdy wniosek jest składany przez płatnika).

Termin zwrotu nadpłaty

Organ podatkowy ma sześć miesięcy (z możliwością przedłużenia) na dokonanie zwrotu.

Dla ułatwienia przebiegu całej procedury płatnik podatku może złożyć oświadczenie WH-OSC, w którym oświadcza, że jest w posiadaniu dokumentów wymaganych do stosowania stawki podatku lub zwolnienia na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz, że z zachowaniem należytej staranności przeprowadził weryfikację okoliczności wykluczających możliwość stosowania korzystniejszej stawki podatku lub zwolnienia i takowych okoliczności nie stwierdził.

Oświadczenie płatnika składa osobiście kierownik jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości.